

Neděle 14.12.2014 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

(3.adventní neděle)

Mt 11,1-6: „*Jsi ten, který měl přijít, anebo máme čekat někoho jiného?*“

Dnes slavíme 3.adventní neděli a jsme zase o kousek blíž vánočním svátkům. Jsme plní svých každodenních starostí, ale zároveň myslíme na to, jak co nejlépe připravit vánoční oslavy. V tomto rozpoložení otevíráme Písmo svaté a čekáme, co nám z jeho poselství dnes zazní.

1. Janův portrét

Dnešní biblický text nás vtahuje do Božího jednání se světem prostřednictvím Jana Křtitele. Je to postava muže, který byl ve své době hodně vidět. Jan Křtitel byl zajímavý jednak tím, že měl svůj názor, že si stál za svým, že nebyl, jako mnozí: kde vítr, tam plášť. Dále byl jiný svým zevnějškem a životním stylem: neoblékal se podle poslední módy, nepotrpěl si na dobré jídlo. Byl to muž pouště a asketa, který žil a živil se velice skromně. Všechno, co dělal, podřizoval úkolu, který dostal od Boha. Na nic jiného nemyslel; jen na to, jak může pro Boha získat co nejvíce lidí. – Lidé brali Jana Křtitele vážně, protože byli věřící a protože v něm viděli Božího člověka. Když slyšeli jeho kázání, tak se ptali na to, co mají ve svém životě měnit, aby se dostali Pánu Bohu blíž. A Jan jim radil a připravoval tak Izrael na nové Boží jednání.

2. Janův úkol

Jan připravoval svůj národ na příchod Mesiáše. V Izraeli to bylo stále aktuální téma: duchovní vůdcové i prostí lidé o tom diskutovali a Mesiášův příchod vyhlíželi. Byli plní očekávání, jak to Pán Bůh udělá, jak napraví všechny věci a nastolí své království. Kdo by si nepřál spravedlivou vládu a království pokoje?! O Mesiáši se hodně mluvilo, ale nikdo nevěděl, kdy přijde a jak bude vypadat.

Pán Bůh se postaral o to, aby se v Izraeli několik takových lidí našlo. Byli to pastýři a mudrci, kteří přicházejí do Betléma, aby se poklonili právě narozenému Králi. Pak to byl Simeon, kterému Bůh slíbil, že se dožije Mesiášova příchodu. Několik týdnů po Ježíšově narození drží malého Ježíše v náručí a oslavuje v něm očekávaného Krista. Podobně to prožívá prorokyně Anna, která v modlitbách a postech čeká v chrámě na setkání s Mesiášem, který přinese lidem spásu. Přidává se svou písní k Simeonovi a raduje z toho, že Bůh splnil své sliby a přišel na pomoc svým vyvoleným.

O 30 let později bylo „dáno“ také Janu Křtiteli, aby u Jordánu ukázal na Ježíše z Nazaréta jako na toho, který měl přijít. Jan o něm mluví jako o Beránku Božím a vyzývá lidi k tomu, aby Ježíši naslouchali a aby se Ho drželi. To byl Janův úkol: ukazovat lidem na Ježíše jako Božího služebníka a připravovat národ na setkání s Ním.

3. Janovy pochybnosti

Janův úkol byl velmi důležitý, ale také velmi nebezpečný. Do naplnění svého poslání vložil Křtitel celé srdce a volal všechny k pokání, k obnově víry a nápravě života. Právě pokáním se měli lidé připravovat na setkání s Mesiášem. Jan o tom neváhal mluvit ani před králem. A když se opovážil vytknout králi jeho hříchy, skončil ve vězení. V přítomí vězeňské cely padá na Jana úzkost a přicházejí pochybnosti. Představoval si to jinak, od Mesiáše Ježíše čekal, že napraví všechny věci. Tak tomu věřil a tak o tom kázal. A zatím to vypadá, jako kdyby

všechno zůstalo při starém. Král Herodes vládne dál, jeho hříchy zůstávají nepotrestány a on Jan sedí ve vězení. Podobně jako Křtitel si to v Izraeli představovali mnozí další. Protože vidí kolem sebe stále mnoho bezpráví, pokoření a utrpení, nemohou uvěřit tomu, že Ježíš je ten pravý Mesiáš, Boží zachránce a Pastýř Izraele. Nikdo se neodvážil na to zeptat.

Až Jan Křtitel posílá k Ježíšovi své učedníky a ptá se: „*Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?*“. Boží služebník přiznává, že tomu, co se děje, úplně nerozumí... Kde je vidět v Ježíšově působení Boží mocné jednání? Jak to, že se porušený svět viditelně nemění na Boží království? Jak dobře rozumíme těmto otázkám a pochybnostem! Co všechno by se v dějinách nesmělo stát, kdyby to mělo být podle těchto našich měřítek a představ!? Právě proto, že kdysi v Izraeli nepřijali Ježíše jako Mesiáše, čekají na Jeho příchod podnes. Jan Křtitel se nespletl – ukázal na toho pravého.

4. Koho čekáme my? Čekáme toho pravého?

Ježíšova odpověď asi není to, co Křtitel potřeboval slyšet. To, co mu Ježíš vzkázal, už Jan dávno věděl: „*slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium.*“ Jinými slovy: „*Ty, Jene, čekáš od Boha velké skutky a proměnu všeho, zatímco živý Bůh mění životy konkrétních lidí, slepých, chromých, malomocných a dalších. To, co je vidět v mé službě, jsou Boží mocné skutky. V nich se naplňují prorocká zaslíbení, které kdysi dávno přinesl Izajáš...*“ Jenže na druhou stranu je pravda, že všechna Ježíšova uzdravení nemocných jsou v dlouhých dějinách lidského utrpení jen kapkou v moři. Ti, které Ježíš uzdravil, nakonec stejně zemřeli.

Křtitelova netrpělivost, nespokojenost a jeho pochybnosti nejsou ničím novým. Podobně o tom uvažovali další Izraelci, Ježíšova matka, Jeho bratři, Jeho učedníci. Všichni čekali víc a něco daleko slavnějšího. A přece všechna Ježíšova slova a Jeho skutky byly a měly být dostatečným a zřetelným svědectvím o Božím působení v Ježíši Kristu. Pán Bůh neposkytuje lidem jiné důkazy a argumenty než to, cos najdeme v Písmu o životě, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Tudy nás vede k víře. Křesťanská víra se neopírá o důkazy Boží existence, ani o důkazy Boží moci. Víra je odpovědí na Boží oslovení, je Božím darem a milostí. – *(Anglický matematik a filosof Bertrand Russell vyložil, proč nemůže věřit v Boha. Když se ho jeden z jeho přátel žertem zeptal, co by řekl, kdyby se po smrti ocitl tváří v tvář Bohu. Russell odpověděl: „Řekl bych mu: Pane, neposkytl jste nám o sobě dost důkazů!“)*

S tím je třeba počítat, že Ježíšova slova a Jeho skutky mnohým lidem nestačí. Nedivme se, že lidé řeči evangelia nerozumí, že nedokážou přijmout a objevit tajemství Ježíšovy osoby a Jeho služby. Porozumět Boží lásce a Božímu jednání v Ježíši Kristu může jen ten, kdo se ptá, kdo hledá, kdo je ochoten si přiznat svou chudobu a přijímat Boží dary. A to mnozí nechtějí.

Na Křtitelovu otázku „*Jsi ten, který má přijít?*“ si dnes odpovídáme, že jsme díky Boží milosti v Ježíši Kristu přijali svého Zachránce a Pána. Jako Kristova církev si připomínáme, že patříme tomu, který zemřel za naše hříchy a byl vzkříšen k věčnému životu. Oslavený Ježíš Kristus znovu přijde jako Pán a Král a ujme se vlády nad světem. Dnes jsme spolu u Jeho slova i u Jeho stolu, děkujeme za Boží milost, odpuštění a sílu k novému životu. U sv. Večeře Páně prožíváme, že naše minulost je vyřešena, přítomnost je životem s Kristem a do budoucnosti se díváme s nadějí, že Pán brzy přijde. Vyhlížíme a čekáme příchod toho, který nás miluje a který pro nás připravil místa v nebi. To nás naplňuje radostí a dává nám sílu žít podle Ježíšova příkladu. **AMEN.**

Bronislav Kaleta